KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 1984

om den irske regerings støtteprojekt til fordel for en producent af polyestergarn i Letterkenny

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(84/498/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter i overensstemmelse med artikel 93 at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 22. december 1983 meddelte den irske regering Kommissionen, at den påtænkte at yde støtte til en virksomhed, der havde overtaget et produktionsanlæg for polyestergarn i Letterkenny efter den tidligere ejer. Støtten skulle ydes som tilskud på 2,9 mio Ir. £ fra Industrial Development Authority (IDA);

ved telex af 12. januar 1984 anmodede Kommissionen den irske regering om yderligere oplysninger. Den modtog disse oplysninger den 19. og den 30. januar 1984;

på grundlag af en undersøgelse af støtteprojektet fastslog Kommissionen, at støtten ville påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der strider mod den fælles interesse, og således ville være uforenelig med fællesmarkedet, navnlig fordi andre EF-producenter af syntetiske fibre gennem omfattende kapacitetsnedskæringer udfolder store bestræbelser på at tilpasse sig efter den nuværende markedssituation, der er præget af alvorlige problemer med hensyn til overskudskapacitet. Kommissionen var desuden af den opfattelse, at støtten ikke ville bidrage til en strukturomlægning af polyesteranlægget, som omhandlet i de regler for støtte til syntetiske fibre, Kommissionen fastlagde i 1977 og videreførte i 1979, 1981 og 1983, idet støtten hverken ville medføre en kapacitetsnedskæring eller bidrage til en oplægning af produktionen af syntetiske fibre til produktion af andre produkter. Kommissionen indledte derfor proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit, og gav ved skrivelse af 8. marts 1984 den irske regering en frist til at fremsætte sine bemærkninger;

II

da den irske regering ved skrivelse af 6. april og telex af 27. juni 1984 fremsatte sine bemærkninger som led i ovennævnte procedure, påpegede den, at støtten på 2,9 mio Ir. £ ville blive ydet til en investering på 5 mio Ir. £ med henblik på at forbedre produkternes kvalitet og kontrollen med produktionsprocessen. Der ville ikke blive ydet andre tilskud eller andre former for statsstøtte til den resterende del af investeringen, der androg i alt 16,7 mio Ir. £ heri medregnet omkostningerne ved overtagelse af Letterkenny-anlægget;

den irske regering fremførte, at den påtænkte støtte er i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a), idet den fremmer udviklingen i Donegal-området, at den ikke medfører en forøgelse af produktionskapaciteten, og at den derfor er i overensstemmelse med reglerne for støtte til syntetiske fibre;

endvidere har den irske regering meddelt Kommissionen, at den pågældende virksomhed, ikke, formelt eller skriftligt, har kunnet forpligte sig til ikke at forøge den eksisterende produktionskapacitet for polyestergarn i sit Letterkenny-anlæg, end ikke for en begrænset periode;

to andre medlemsstater, en sammenslutning af virksomheder inden for den pågældende sektor og tre individuelle virksomheder delte ifølge de bemærkninger, de fremsatte som led i proceduren i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, Kommissionens opfattelse og understregede, at producenterne af polyestergarn befandt sig i en vanskelig situation på grund af problemerne med hensyn til overskudskapacitet. De påpegede desuden, at det var nødvendigt nøje at overholde reglerne for støtte til syntetiske fibre, navnlig i en situation, hvor markedsudsigterne var mørke. Endvidere fremførte de, at støtten ville give den pågældende garnproducent en urimelig konkurrencemæssig fordel fremfor andre EF-producenter;

III

inden for polyestergarn er der tale om en betydelig samhandel og konkurrence mellem medlemsstaterne. Som følge heraf vil den irske regerings støtteprojekt kunne påvirke samhandelen og fordreje konkurrencen mellem medlemsstaterne ved at begunstige den pågældende virksomhed, som omhandlet i EØF-traktatens artikel 92, stk. 1;

i henhold til EØF-traktatens artikel 92, stk. 1, er de støtteforanstaltninger, som modsvarer de deri fastsatte kriterier, principielt uforenelige med fællesmarkedet. I de i traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser fra samme bestemmelse opstilles en række mål, der i højere grad skal forfølges i Fællesskabets end i støttemodtagerens interesse. Disse undtagelser skal fortolkes snævert ved undersøgelsen af enhver regional eller sektorbestemt støtteordning eller af ethvert enkelttilfælde af anvendelse af generelle støtteordninger. Der kan kun indrømmes undtagelse, når Kommissionen kan fastslå, at den begunstigede virksomhed ikke uden en sådan støtte ville blive foranlediget af markedsforholdene alene til at træffe dispositioner, der kan bidrage til virkeliggørelsen af et af de i undtagelserne omhandlede mål;

anvendes ovennævnte undtagelsesbestemmelser på støtteforanstaltninger, som ikke bidrager til virkeliggørelsen af et sådant mål, vil det medføre, at visse medlemsstater opnår uberettigede fordele, og at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes og konkurrencen fordrejes, uden at dette på nogen måde er begrundet i hensynet til Fællesskabets interesse;

når Kommissionen på grundlag af ovennævnte principper undersøger enkelttilfælde af anvendelse af støtteordninger, skal den sikre sig, at den støttemodtagende virksomheds bidrag til virkeliggørelsen af et af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede mål, gør støtten berettiget og nødvendig. Såfremt dette ikke kan påvises, og såfremt den pågældende investering ville blive foretaget under alle omstændigheder, er det klart, at støtten ikke bidrager til virkeliggørelsen af de i undtagelserne omhandlede mål, men blot tjener til forbedring af den pågældende virksomheds finansielle situation;

i det foreliggende tilfælde kan det ikke påvises, at der foreligger en sådan modydelse fra den støttemodtagende virksomheds side;

den irske regering har ikke kunnet bevise, og Kommissionen har ikke kunnet konstatere, at det er berettiget , at den påtænkte støtte omfattes af en af undtagelserne i artikel 92, stk. 3;

der er tale om en betydelig overkudskapacitet inden for polyestergarn i Fællesskabet, markedet for dette produkt er blevet konstant formindsket siden 1978, og der er ingen tegn på, at denne udvikling vil ændre sig. I 1983 blev kapacitetsudnyttelsen, ligesom de foregående år, anslået til langt under 70 % hvilket er utilstrækkeligt til at gøre driften rentabel. Konkurrencen mellem polyesterproducenterne i Fællesskabet er derfor skarp, og de fleste af disse producenter lider konstant tab på deres polyesterproduktion som følge af de meget lave priser. Der er enighed om, at det er nødvendigt at foretage nye omfattende kapacitetsnedskæringer i perioden indtil udgangen af 1985;

polyestergarn hører til den gruppe af produkter, der er omfattet dels af brancheaftaler, i henhold til hvilke der skal foretages kapacitetsnedskæringer, dels af de regler for støtte til syntetiske fibre, som Kommissionen fastlagde i 1977 og videreførte i 1979, 1981 og 1983. Årsagen til, at såvel brancheaftalerne som Fællesskabets regler for støtte til syntetiske fibre blev vedtaget og senere videreført, var, at der ubestrideligt var tale om en betydelig overskudskapacitet inden for denne sektor;

ved skrivelse af 8. august 1983 om videreførelse af støttereglerne for to år, dvs. indtil den 19. juli 1985, gjorde Kommissionen medlemsstaterne opmærksom på, at den principielt indtager en negativ holdning med hensyn til planer om sektorstøtte, regionalstøtte eller general støtte, der medfører en forøgelse af virksomhedernes nettoproduktionskapacitet inden for denne sektor. Den meddelte endvidere medlemsstaterne, at den fortsat vil se positivt på støtteprojekter, der tager sigte på at fremme og lette dels omstillingen fra syntetiske fibre til andre aktiviteter, dels strukturomlægning, der vil medføre kapacitetsnedskæringer;

de forskellige former for støtte til sektoren for syntetiske fibre skal ikke blot opfylde de betingelser, der er fastsat i reglerne for støtte til syntetiske fibre, men er også omfattet af Kommissionens retningslinjer af 1971 og 1977 for støtte til tekstilindustrien, i henhold til hvilke støtte til investeringer er betinget af, at der foretages en strukturomlægning, og at den støttemodtagende virksomhed yder et betydeligt bidrag til omkostningerne ved det projekt, hvortil der ydes støtte;

i det foreliggende tilfælde vedrører den planlagte investering dog modernisering af et gammeldags anlæg, hvilket ikke kan karakteriseres som en strukturomlægning, og burde gennemføres uden statsstøtte med den pågældende virksomheds egne midler, især da en meget stor del af anlæggets produktion eksporteres til de øvrige medlemsstater;

desuden kan den potentielle støttemodtagers bidrag til omkostningerne ved det pågældende projekt ikke anses for betydeligt, da den påtænkte støtte har en intensitet på 58 % af de samlede investeringer;

endvidere har Kommissionen altid principielt modsat sig driftsstøtte og indtaget den holdning, at en virksomheds investeringer, navnlig inden for tekstilindustrien, ikke er støtteberettigede, når de tager sigte på at opretholde virksomhedens drift eller dens omsætning, uden at der foretages nogen fundamental ændring;

ved den planlagte investering vil Letterkenny-anlæggets kapacitet forblive uændret, nemlig på 14 000 tons pr. år, men produktionen vil gradvis blive forøget fra de nuværende 10 000 tons til fuld kapacitetsudnyttelse, hvilket utvivlsomt vil ske på bekostning af nedskæringer i andre EF-virksomheders kapacitetsudnyttelse;

hvad angår undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra a) og c), vedrørende støtte til fremme af udviklingen i visse områder, må det erindres, at levestandarden er meget lav og at der hersker en alvorlig underbeskæftigelse i Letterkenny-området i den i litra a) omhandlede betydning. Det må dog selv for de mindst udviklede områder kontrolleres, hvilken indvirkning regionalstøtte har på de enkelte sektorer, og Kommissionen må derfor ved sin analyse af den økonomiske og sociale situation, tage hensyn til Fællesksabets interesse. I betragtning af den situation, som den pågældende industri for øjeblikket befinder sig i, og som formodentlig ikke vil ændre sig i fremtiden, vil den investering, hvortil der påtænkes ydet støtte, sandsynligvis hverken gøre produktionsanlægget finansielt levedygtigt eller sikre det nuværende antal arbejdspladser. Den påtænkte støtte til derfor ikke fremme Letterkenny-områdets økonomiske udvikling, jf. artikel 92, stk. 3, litra a) og c), da den ikke vil medføre en varig forøgelse af indkomsterne eller en formindskelse af arbejdsløsheden i området, men sandsynligvis vil fordreje konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet uden til gengæld at bidrage til den regionale udvikling;

hvad angår undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra b), er der intet ved den omhandlede foranstaltning, som tyder på, at der er tale om et »projekt af fælleseuropæisk interesse«, eller at den vil »afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«, hvilket ville berettige til anvendelse af denne undtagelsesbestemmelse. Desuden tager støtten ikke sigte på at fremme et af de i artikel 92, stk. 3, litra b), omhandlede mål;

med hensyn til undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c), vedrørende »støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene«, viser en undersøgelse af polyesterindustrien i Fællesskabet, at den påtænkte støtte ved kunstigt at nedsætte den pågældende virksomheds moderniseringsomkostninger vil svække de øvrige EF-producenters konkurrencemæssige stilling og således medføre et yderligere fald i kapacitetsudnyttelsen og i priserne til skade for producenter, som hidtil har overlevet ved at foretage strukturomlægning samt produktivitets- og kvalitetsforbedringer med egne midler, og som nu eventuelt må udgå af markedet. Den påtænkte støtte kan derfor ikke anses for at »fremme udviklingen«. Endvidere må det bemærkes, at den potentielle støttemodtagers produktion — i en situation med faldende efterspørgsel — hovedsagelig skal eksporteres til andre medlemsstater, og det er derfor usandsynligt, at samhandelsvilkårene ikke vil blive påvirket af en foranstaltning som den omhandlede, der strider mod den fælles interesse;

i betragtning af ovenstående opfylder det irske støtteprojekt ikke de nødvendige betingelser for at kunne omfattes af en af de i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, omhandlede undtagelser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Irland undlader at gennemføre det projekt, som Kommissionen fik meddelelse om ved skrivelse af 22. december 1983 fra Irlands faste repræsentation ved De europæiske Fællesskaber, vedrørende støtte på 2,9 mio Ir£ til en investering, der skulle foretages af en producent af polyestergarn i Letterkenny.

Artikel 2

Irland underretter inden to måneder fra meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, som det har truffet for at efterkomme den.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Irland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1984.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen